



ה"ת 4410/12/21 - מונא אבו גאנם נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

ה"ת 4410-12-21 אבו גאנם נ' מדינת ישראל

בפני	כבוד השופט, סגן הנשיא נאיל מהנא
המבקשת	מונא אבו גאנם
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

עסקינן בבקשה להחזרת רכב תפוס. הרכב נתפס בידי המשטרה לאחר שנחשד כי היה מעורב בתאונת דרכים קטלנית.

מבוא וטענות הצדדים

1. הרכב (נתפס ביום 26.10.21 כאשר היה חונה בצד הדרך לאחר שהיה מעורב בתאונת דרכים.
2. לטענת המבקשת, אמנם הרכב היה מעורב בתאונת אולם מדובר בתאונה אחרת ולא בתאונה הקטלנית שבה נ ג דם. שתי התאונות הן עצמאיות, במקומות שונים ובזמנים שונים. אף כי שתי התאונות התרחשו באותו רחוב אולם אחת התרחשה בשעת לילה והשנייה בשעות הבוקר.
3. המבקשת טוענת כי היא פנתה למשטרה לצורך הגשת תלונה בגין שימוש ברכב ללא רשות וגרימת תאונת דרכים אך נמסר לה כי הרכב מוחזק בידי משטרת ישראל בגין חשד לתאונה הקטלנית.
4. המבקשת מדגישה כי במקום מגוריהם קיים חניון משותף המיועד לחניית שלושה רכבים וכל הדיירים משאירים את מפתחות הרכבים בארון חשמל של הבניין. לטענתה על משטרת ישראל לחקור מי נהג ברכב ולנסות לזהות את הנהג על פי מצלמות האבטחה.
5. המבקשת מדגישה כי בעלה מרותק למיטה וכי הם זקוקים לרכב לצורכי ניידותו.
6. המשיבה מתנגדת לבקשה ומדגישה כי מדובר בתאונת דרכים קטלנית ובזירת התאונה נמצאו סימנים הקושרים את הרכב לזירת התאונה. לפיכך הרכב נלקח לבדיקות נוספות על מנת לבסס את החשד לגבי מעורבות הרכב בתאונה.
7. נציג המשיבה טוען כי לא דווח למשטרת ישראל על גניבה של הרכב ואף הוסבר למבקשת כי עליה למסור את שם הנהג על מנת שניתן יהיה לשחרר את הרכב, אולם עד כה לא נמסר אף פרט בנושא זה.



8. המשיבה טוענת כי אין מניעה לשחרור הרכב אולם על מנת להסיר את החשד לגבי מעורבות הרכב בתאונת הדרכים שהביאה למותו של אדם ישנה חובה למסור את שם הנהג שעשה שימוש ברכב באותו המועד.

דין והכרעה

המסגרת הנורמטיבית

9. הסמכות לתפיסת רכב בידי המשטרה מעוגנת בסעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט - 1969 (להלן: "**פקודת סדר הדין הפלילי**"), לפיו:

"רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה".

10. לאמור, מקור הסמכות לתפיסת חפצים בידי המשטרה ובמקרה דנן, הרכב מושא הבקשה, הוא מכוח סעיף 32(א) לפקודת סדר הדין הפלילי.

11. סעיף 34 לפסד"פ קובע כי לבית המשפט סמכות לשחרור התפוס בתנאים שיקבע -

"על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח משנה או בדרגה גבוהה מזו דרך כלל או לענין מסוים (להלן - שוטר מוסמך), או על פי בקשת אדם התובע זכות בחפץ, רשאי בית משפט שלום לצוות כי החפץ יימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שינהגו בו אחרת כפי שיורה בית המשפט - הכל בתנאים שייקבעו בצו".

12. בית המשפט עמד על השיקולים שיש לקחת בחשבון בבואו של בית המשפט לבחון בקשה להחזרת תפוס, וכך נאמר:

"בצד זכותו של אדם לחופש אישי עומדת גם זכותו לקנין, המקבלת ביטוי מיוחד במהלך הליך פלילי ביחס לחפצים של חשוד או נאשם (או צד שלישי) הנתפסים ומוחזקים בידי המשטרה בהקשר לחשד לביצוע עבירות....

כשם שלענין מעצר תיבחן השאלה האם קיימת עילת מעצר, ואם כן, האם ניתן להגשים את תכליתו באמצעות חלופה שפגיעתה פחותה, כך הוא ביחס להמשך החזקת חפץ תפוס. יש לבחון האם מתקיימת עילה להמשך תפיסתו בידי המשטרה; ואם כן, האם ניתן להגשים את תכלית התפיסה באמצעות שחרור החפץ בכפוף להגבלות מידתיות אשר תגשמה את התכלית הטמונה בתפיסה, בד בבד עם מיתונה והחלשתה של הפגיעה בזכות הקנין של האדם. השאלה היא, במילים אחרות, אם קיימת "חלופת תפיסה" אשר תגשים את מטרת התפיסה בדרך שתפגע פחות בזכות קניינו של בעל הזכויות בנכס".

13. ברע"פ 1792/99 גאלי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, מיום 10.06.99) בית המשפט ציין כי **"שומה עליו על בית המשפט לבדוק ולמצוא אם קיימת חלופה אשר תשיג את תכלית "מעצרו" של**



הנכס, אך פגיעתה בבעל הזכות בנכס תהא פחותה מן הפגיעה בו אם תמשיך המשטרה ותחזיק בנכס".

14. לאחר ששמעתי את הצדדים ולאחר שעיינתי בתיק החקירה ובחנתי את חומר הראיות הגעתי למסקנה כי ניתן להשיג את תכלית התפיסה באמצעות שחרור הרכב בכפוף להגבלות מידתיות אשר יש בהן פגיעה פחותה בזכות הקניין של המבקשת.

15. מדובר ברכב אשר נמצא בזירת התאונה וחלפו כחודשיים מיום תפיסתו ולמשעה בוצעו, יש להניח, כלל הפעולות הבוחניות הנדרשות וכלל הבדיקות הפורנזיות הדרושות לצורך החקירה. אין עוד צורך בהחזקת הרכב כל עוד הסתיימה תכלית התפיסה ומשלא נשמעה טענה כי קיימת בעתיד כוונה לבקש את חילוט הרכב, ניתן כעת להורות על שחרור הרכב תוך הבטחת העמדתו בידי המשטרה בכל עת שיידרש.

סוף דבר

16. אני מורה איפוא על החזרת הרכב מספר 32-520-71 לידי הבעלים בכפוף לתנאים הבאים אשר יחולו למשך 12 חודשים מהיום:

א. המצאת רישום שעבוד על הרכב לטובת המדינה במשרד הרישוי.

ב. חתימת הבעלים על התחייבות עצמית על סך של 30,000 ₪, שלא ימכור ולא ישעבד ולא יוציא מרשותו את הרכב, בכל דרך אחרת, וכי אם יינתן עליו צו חילוט ימסור את הרכב למשטרה תוך 48 שעות מעת המצאת הצו לידו.

ג. הפקדת ערבון בסך של 1,000 ₪.

החלטתי זו תעוכב עד ליום 20.12.21 שעה 13:00 על מנת לאפשר למאשימה לשקול צעדיה. ככל שתודיע המאשימה עד לשעה האמורה כי בכוונתה להגיש ערר כי אז החלטתי זו תעוכב עד ליום 21.12.21 שעה 13:00 או עד החלטה בערר.

ניתנה היום, ט"ו טבת תשפ"ב, 19 דצמבר 2021, בהעדר הצדדים.